gatoriu în *z*) devin reguli ortografice și ortoepice, statuate ca atare în lucrările normative, iar altele, dialectale sau accidentale, pot fi împiedicate să se generalizeze prin aceleași reglementări academice, în onomastică lucrurile se prezintă altfel. Numele propriu, prin funcția sa identificatoare, este cu atît mai apt de a individualiza, cu cît este mai neobișnuit, încît prezența unor fonetisme mai rare în forma acestuia nu-i deranjează pe vorbitori și nici lingvistul legiuitor nu intervine pentru a le corecta. Ce for științific ar putea, de pildă, să impună scrierea numelui *Coșbuc* așa cum se pronunță – *Cojbuc* – sau a nfam *Drăgujan* în forma etimologică *Drăgușan*, cîtă vreme ele s-au fixat așa în conștiința celor ce scriu și vorbesc românește și nu servesc simplei comunicări, ca în limba comună? Sustrăgîndu-se normei obișnuite, numele proprii împietresc în formele lor, adesea deosebite de cele ale termenilor comuni, sporind inventarul antroponimic și toponimic și, prin aceasta, însuși tezaurul limbii române.

2. Sonorizările consonantice sînt prezentate, de regulă, ca o varietate de asimilare, fie în contact (organică), fie la distanță (armonică)[5]. Ele însă nu sînt cauzate numai de influența sunetelor învecinate (schimbări combinatorii), ci și de poziția sunetelor respective în cuvînt ori silabă sau față de accent (schimbări poziționale). Deși „sonoritatea celor mai multe consoane nu este influențată de vocalele cu care acestea se învecinează"[6], faptul acesta nu poate fi exclus total dintre cauzele care concură la sonorizarea consoanelor.

Indiferent de cauzele și ariile lor de răspîndire, grupăm sonorizările de mai jos după sunetele care suferă acest fonetism:

2.1. *c* > *g*. Este cea mai frecventă ezitare între surdă și sonoră[7] și, de aceea, selectăm numai cîteva exemple: nfam *Baltag* față de nfam *Baltac* (DNFR 46); nfam *Bocșan* (*Tel. TM* 104) (<*Bocșa* CS sau HD, SJ) > *Bogșan* (D.r., XLV, nr. 13.453, 1988, p. 4); *Ciclova* (Montană) CS apare în documente și *Chyglova* (Suciu I 146) (față de sonorizările din grafiile maghiare însă va trebui să păstrăm rezerve, deoarece aici ne întîmpină o percepție greșită a sunetelor românești de către notarii cancelariilor ungurești); *Palanca* BC, IF, IS, PH, SV, VN față de *Palanga* AG, VL; nfam *Petrugan* (*Tel. TM* 309) poate fi explicat prin *Petruc* (*ib.*, p. 309) sau *Petrican* (< *Petricani* BT, NT, VL); *Pîclișa* AB, HD față de *Pîglișa* CJ (nume înregistrat la 1306 cu *c*: *Puklusteluky*, Suciu II 44); nfam *Turmigan* (*Tel. TM* 386) ar putea fi un derivat de la *Tormac* TM (> **Tormăcan* > **Turmecan* > **Turmican* > *Turmigan*) etc.

Foarte discutate, în privința originii lor, sînt perechile de sufixe *-ac-/-ag-*, *-ec-/-eg-*, *-ic-/-ig-*, *-oc-/-og-*, *-uc-/-ug-*. Dacă pentru Finuța Asan, dintre sufixele

[5] *Introducere în lingvistică*, sub conducerea lui Al. Graur, Ediția a II-a, București, 1965, p. 88.

[6] A. Avram, *op. cit.*, p. 63.

[7] *Ib.*, p. 75–76.

BDD-A1354 © 1992-1993 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.169 (2026-11-07 03:06:39 UTC)

cu velară sonoră, *-ag-*, *-eg-* şi *-ig-* pot fi explicate prin fenomenul sonorizării petrecut în limba română[8], pentru I. Pătruţ, *Nume* 72, explicaţia aceasta ar trebui extinsă la întreaga serie, părere pe care o împărtăşim şi noi[9], citînd următoarele nume proprii: *Feleac(u)* BN, CJ şi *Feleag* MS; nfam *Voitec* şi oiconimul *Voiteg* TM; nfam *Mutuliga* (D.r., XLV, nr. 13.633, 1988, p. 4) şi *Mutuligă* (D.r., XLV, nr. 13.631, 1988, p. 4) faţă de *Mutulică* (DNFR 322); *Scăriga* BC < *scărigă* (DLR s.v.) faţă de *scărică* (DLR s.v.); nfam *Ştefănigă* (D.r., XLIII, nr. 12.956, 1986, p. 8) faţă de *Ştefănică* (DOR 154); nfam *Tuturigă* (GN I 9) faţă de *Turturică* (DNFR 466), prin asimilarea totală a primului *r*, sau faţă de un **Tuturică* (cf. *Tutor, Tel. TM* 386); nfam **Voinig* (> *Voinigeşti* GJ, *Voinigescul,* DOR 411) faţă de *Voinic* (DOR 411); *Băltoaga,* baltă în com. Răchitoasa BC[10], faţă de *Băltoci* GJ; *Buzdug* IS faţă de *Buzduc* DJ etc.

S-ar părea însă că formaţii în *-iug-* (*Beltiug* SM, *Fîrliug* CS, *La Căliugă,* teren arabil la Ohaba–Forgaci TM, *Suiug* BH, *Ulciug* SJ, *Văliug* CS), pentru care n-am găsit corespondenţe în *-iuc-*, să fie împrumuturi ca atare.

2.2. *č* > *ǧ*: *Buceci,* cum apare în vechi documente numele masivului *Bucegi*[11]; *Giungi* SM faţă de *Ciungi* AB, HD, NT; *Tălpigi* GL, faţă de pronunţarea reală: *Tălchici* (Iordan, *Top. rom.* 532), este, probabil, o literarizare după termenul comun *tălpigi,* variantă a lui *tălpici*; *Vonigeasa* AG presupune un **Voniceasa* (< *Vonica,* DNFR 489) etc.

O menţiune aparte facem pentru oiconimele de origine turcească încetăţenite în Dobrogea cu africată sonoră: *Demirdja, Demirge,* variante ale lui *Demircea* <tc. *Demirci*; *Medgidia,* cu variantele *Medjidia, Megedia, Mecidia* <tc. *Mecidiye*; *Regep–Cuiusu* <tc. *Recep–Kuyusu*[12].

2.3. *p* > *b*: *Bajura* BT faţă de *Pajerea,* n. top. (DNFR 349); *Şibot* AB faţă de *Şipot* DB, SB ş.a. sau *Şipet* TM.

2.4. *s* > *z*: *Bărbosu* CS > nfam scr. *Barbuzan*[13]; n. pers. *Cozma* faţă de *Cosma,* DNFR 154, resp. 149; *Cozmeşti* AG, HD, IS, VS faţă de *Cosmeşti* GL, TR; *Ziliştea,* n.top. (DNFR 499) faţă de numeroasele localităţi *Siliştea* din România etc.

---

[8] Finuţa Asan, *În legătură cu etimologia sufixelor* -ac, -ec, -ic, -oc, -uc, şi -ag, -eg, -ig, -og, -ug, în SMFC, VI, Bucureşti, 1972, p. 53.

[9] Nu credem că preferinţa românilor pentru *-ega* se explică prin expresivitatea sa faţă de *-eca* (Teodor Oancă, *Sufixul antroponimic* **-éga**, în LR, XXXI, nr. 3, 1982, p. 253), ci pur şi simplu prin sonorizarea lui *-c-*, facilitată de poziţia sa intervocalică şi în silabă accentuată.

[10] Puiu Filipescu, *Toponime personale în comuna Răchitoasa (jud. Bacău),* în SO IV, p. 329.

[11] T. Oancă, *art. cit.*, p. 256.

[12] V. Băjănică, *Toponime turceşti din Dobrogea provenite din antroponime,* în SO IV, p. 273–275.

[13] Vasile Ioniţă, *Contribuţii la studiul onomasticii din Voivodina,* în *Contribuţii la istoria culturală a românilor din Voivodina,* IV, Vîrşet, 1977, p. 117.

BDD-A1354 © 1992-1993 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.169 (2026-11-07 03:06:39 UTC)

2.5. *ş > j*: *Agrij* SJ faţă de *Agriş(u)* AR, BN, CJ, SM; *Almăj* DJ şi ţinutul din Caraş–Severin faţă de *Almaş* AR etc.; *Ardżeluża* „Berg und Bach bei Žabie" (în Maramureşul ucrainean) este la bază *Argeluşa* (Drăganu, *Rom.* 365); *Bolovăjniţa*, cătun al satului Măru CS, faţă de *Bolvaşniţa* CS (DTB I 108); *Bordujăni*, parte a satului Scăiuş CS (DTB I 112), faţă de *Bordușani* BZ, IL; *Burdujeni* SV faţă de *Burdușani* DB (se poate raporta însă şi la un antrop. *Burduja, Burduje*, DOR 224, < *burdúj* < *burdúš* „burduf", DA s.v.); n. pers. *Cajpar* (DOR 63) presupune un **Caşpar* < *Gaşpar*; *Călăraşi* BT, CJ, DJ, IL > nfam *Călărăjan* (*Tel. TM* 123); *Cluj*, explicat de Drăganu, *Rom.* 437–441, dintr-un rom. *Cluş* < hip. slav *Kluš* < *Mikluš*; *Cojerean(u)* (*Tel. TM* 137) faţă de *Coşereanu* (*ib.* 145) < *Coşeri(u)* AG, BN, *Coşereni* DJ, IF, OT; *Deaj* MS, *Dej* CJ, *Deja* SJ, *Dejul*, pîrîiaş VN, rezultă dintr-un hip. slav *Deš* (*Dešo, Deša*) < *Desimir, Desislav, Desirad, Desivoj* (Drăganu, *Rom.*, 442)[14]; *Dragoşa* SV > nfam *Dragojan*[15]; *Drăguş* BV > nfam *Drăgujan* (*Tel. TM* 432); *Ianăj*, sprn. la Checheş TM < *Ianăş; Jamu Mare* TM este numele oficial al popularului *Şama* < antrop. (DTB V 81); *Măgoaja* CJ se poate explica printr-un n. pers. *Mogoş*; nfam *Meclejan* (*Tel. TM* 258) şi *Miclejan* (D.r., XLIII, nr. 12.821, 1986, p. 4) ar putea proveni de la *Micleuş(a)*, vechi denumiri ale satului Nicoleşti MS (Suciu I 426); nfam *Merjan* (*Tel. TM* 507) faţă de *Mîrşani* DJ (< *Mîrşa* IF); *Mujna* HR provine, probabil, dintr-un *Muşna*, cum apare uneori în documente (Suciu I 410) (cf. n. pers. *Muş* etc., DOR 329, *Muşa*, DNFR 321, localitatea *Muşa* BZ, dar şi n. pers. *Muja, Mujea, Tel. TM* 275); de la *Padeş* avem la Bozovici CS *Pădejelu Mare* şi *Pădejelu Mic*[16]; nfam *Pârşan* (*Tel. TM* 303) (< *Pîrşani* DJ) > *Pârjan* (*Tel. TM* 303); *Rîjnov* (GN I 88) faţă de *Rîşnov* BV; *Săsăuş* CV, SB > nfam *Săsăujan*[17]; *Stănija* HD apare în documente şi cu *ş*: *Stănişa* (Suciu II 144), fiind la bază un antroponim, care se regăseşte şi în *Stănişeşti* BC; *Tereujani* GJ pare a proveni din *Chereuşa* SM; *Vîrşi* AB > *Vîrjan* (*Tel. TM* 564) etc.

2.6. *t > d*: *Bălindeşti* (localitate căreia, din cauza unei greşeli de tipar din *Indicator*, nu i-am putut identifica judeţul) faţă de *Balinteşti* GL < *Balint* (DOR 166); n. pers. *Costand* faţă de *Constant*, ca şi derivatul *Constandoiu* (DOR 34), care a fost şi nume de localitate VN, apoi n. pers. *Costandin* faţă de *Constantin* (DOR 34); n. pers. *Opîrdi* din Lugoj, sec. XVIII[18], este un genitiv sintetic al

[14] Notăm că, după I. Pătruţ, *Nume*, 109–113, în *Cluj* şi *Dej* s-ar recunoaşte un sufix *-j*, părere care, prin situarea celor două toponime într-un context mai larg de posibile sonorizări, nu mai poate fi acceptată.

[15] Onisifor Ghibu, *Ziar de lagăr. Caracal – 1945*, Bucureşti, 1991, p. 3.

[16] Vasile Frăţilă, *Lexicologie şi toponimie românească*, Timişoara, 1987, p. 144.

[17] „Telegraful român", 136, nr. 29–30–31–32, 1988, p. 7.

[18] [Dimitrie Teodori], *Logojul, altcum Lugos şi Lugas îş trage numele său dela latinul locus (locul)*, Timişoara, [1859], p. 16.

BDD-A1354 © 1992-1993 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.169 (2026-11-07 03:06:39 UTC)

unui toponim în funcţie antroponimică absolută (concept lansat de Dragoş Moldovanu, în AnL, XXXI, 1986–1987, A, p. 295): *Hopîrta* AB.

2.7. Uneori sonorizarea unei consoane atrage după sine, la rîndul ei, sonorizarea consoanelor vecine. Un exemplu tipic de sonorizare prin contact l-ar putea constitui numele localităţii *Oiejdea* AB, aparent un maghiarism, în fond un vechi nume românesc: *Oieştea* (cum şi figurează la 1854, Suciu II 12); cf. *Oeştii Pămînteni* şi *Oeştii Ungureni* AG.

Sonorizarea la distanţă se petrece dinspre silaba accentuată spre celelalte consoane, accentul anticipînd sau prelungind „vocea". În n. pers. *Căbujan* (*Tel. TM* 122) < *Căpuşan* (ib. 124) < *Căpuşu* CJ, MS, se va fi produs mai întîi sonorizarea lui *ş*: **Căpujan*, apoi cea a lui *p*, iar în numele localităţii *Segaj* Ab, care este la bază un *Secaş* (ca în judeţele Arad, Timiş şi chiar Caraş–Severin, Suciu II 430), se va fi sonorizat întîi *c* (localitatea este înregistrată şi sub forma *Segaşi*, Suciu II 114), apoi *ş*. Alte exemple: *Găujani* AG, IF, VL faţă de *Căuşeni* NT, ambele de la *Căuaş* SM; *Jibăt*, formă populară a lui *Şibot* AB (v. supra 2.3.) şi care explică nfam *Jiboteanu, Jibetean(u)* [19]; *Zagaryan* (la 1365), localitate dispărută, aflată în apropiere de Potoc CS (Suciu II 428), pare echivalentul lui *Săcăreni* MS.

Aşa stînd lucrurile, sîntem tentaţi să vedem şi în numele localităţii *Zăgujeni* CS, rămas, cum spunea Hasdeu, „fără explicaţiune" [20], rezultatul unei sonorizări în serie a tuturor consoanelor etimonului: *Sacoş* (> **Săcoşeni* > **Săcuşeni* > **Săcujeni* > **Săgujeni* > *Zăgujeni*). *Sacoş* este numele a două localităţi din judeţul Timiş şi tot aşa este consemnat, la 1589, numele satului *Sacu* CS (Suciu II 92–93), vecin cu localitatea Zăgujeni. Dat fiind însă că în trecut a mai existat în judeţul Caraş–Severin un sat cu nume asemănător, localizat pe lîngă Iablaniţa: *Zegosan*, la 1547 (*Zaguzen* şi *Felsö–Zaguson* la 1590, *Zegusen* şi *Alsó–Zegusen* la 1632), şi că în judeţul Mehedinţi se află un sat *Zegujani* (la numele căruia se raportează şi dispăruta localitate gorjeană *Rîpa de Zegujani*), rămîne de văzut dacă între toate acestea se poate stabili o legătură istorică, în cadrul unor mişcări metanastasice (şi atunci explicaţia noastră ar putea fi valabilă), sau, fără a fi între ele vreun raport de la cauză la efect, se explică toate printr-un apelativ (probabil de origine slavă).

3. La sfîrşit de cuvînt (adesea la sfîrşit de silabă) şi în silabele scăpate de sub accent, ca o consecinţă a legii minimului efort, de care vorbea André Martinet [21], ne întîmpină fenomenul afonizării consoanelor sonore. Surdele pot cauza şi ele afonizarea sonantelor învecinate. De cele mai multe ori aceşti factori se conjugă.

---

[19] *Lista abonaţilor la serviciul telefonic din judeţul Hunedoara*, 1984, p. 90.

[20] Bogdan Petriceicu–Hasdeu, *Etymologicum Magnum Romaniae*, vol. 3, Bucureşti, 1976, p. 525.

[21] André Martinet, *Elemente de lingvistică generală*, Bucureşti, 1970, p. 257.

BDD-A1354 © 1992-1993 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.169 (2026-11-07 03:06:39 UTC)

Exemplele din materialele onomastice de care dispunem ilustrează pe deplin principalele desonorizări ale consoanelor limbii române în varii contexte fonetice:

3.1. *b* > *p*: *Bapşa* TM, formă populară, faţă de denumirea – mai mult grafică – oficială: *Babşa* [22] (< *Baba, Babul,* DOR 185, + *-şa*); *Dîmpu* din numeroasele microtoponime bănăţene (DTB III 47 sq.) faţă de *Dîmbu* (cu -b- etimologic); nfam *Pocşan* (*Tel. TM* 313) faţă de *Bocşan* (v. supra 2.1.).

3.2. *d* > *t*: Fenomenul se întîlneşte extrem de rar. L-am întîlnit totuşi în *Tuna* faţă de *Duna*, numele Dunării la aromâni (DDAr 508, 1203). V. şi infra 3.9.

3.3. *ţ* > *t*: nfam *Frunţeanu* (*Tel. TM* 477) presupune mai curînd un **Frunţeanu* (< *Frunza* GJ, *Frunzi* BN, *Frunzeni* MS, NT) decît un n. top. *Frunte, Frunţi.*

3.4. *g* > *c*: *Banloc* TM provine de la un **Banlog* (cf. *Panlogh* în Suciu I s.v.), formă capabilă să explice nfam scr. *Balnožan* din Voivodina [23] şi rom. *Balnojan* (*Tel. TM* 89); nfam *Izchireanu* faţă de *Izghireanu* (ambele în *Tel. TM* 223) (< *Izgar* CS); nfam *Jicărean(u), Jicheran* (*Tel. TM* 225) faţă de *Gighereanu* (*Tel. TM* 191) (< *Gighera* DJ); *Ticvani* CS faţă de *Tigvani* AG (< *tigvă* „coamă de deal sau de munte" [24]); microtoponimul *Ţîcmău* faţă de *Ţîgmău* la Răchitoasa BC [25].

Chyklen pentru *Ciglean* SJ şi *Nyakmezew* pentru *Cîmpu lui Neag* HD (Suciu I 146, resp. 156) trebuie privite cu rezervele formulate mai sus (v. 2.1.).

3.5. *ğ* > *č*: nfam *Călicean* (*Tel. TM* 123) < **Căligean* < *Căligi* VL; nfam *Cucereanu* (*Tel. TM* 565) < *Cugereanu* („Orizont", Timişoara, XXXIX, nr. 52 (1139), 1988, p. 11) (< *Cugir* AB), iar nu din *Cucer(e)a* (< ucr., rus. *kučer* „vizitiu, birjar", DNFR 159); nfam *Goceneanţu* (*Tel. TM* 565) < **Gogineanţu* (< *Godineşti* HD) etc.

3.6. *j* > *ş*: nfam *Motorăşescu* la românii din Voivodina provine de la *Motorojescu* [26] (< *Motoroga*, DOR 328); nfam *Preşnean(u)* [27] presupune un **Prejneanu* (< *Prejna* MH; cf. *Prejneni* MH) etc.

3.7. *v* > *f*: *Utvin* TM > nfam *Utfineanţu* (*Tel. TM* 392); nfam *Fişan* (*Tel. TM* 564) faţă de *Vişan* (*Tel. TM* 399) (< *Vişea* CJ; cf. *Vişan* IS, *Vişani* BR) etc.

---

[22] Ioan Pătruţ, *Probleme de onomastică,* în CL, XXXI, nr. 2, 1986, p. 165.

[23] V. Ioniţă, *art. cit.*, p. 117.

[24] Vasile Ioniţă, *Glosar toponimic. Caraş–Severin,* Reşiţa, 1972, p. 37.

[25] P. Filipescu, *art. cit.*, p. 328.

[26] Radu Flora, *Numele de familie româneşti din Banat (P.S.A.V.),* în *Contribuţii la istoria culturală a românilor din Voivodina,* II, Vîrşeţ, 1975, p. 105.

[27] Ileana Neiescu, *Nume de familie derivate cu sufixe în zona Porţilor de Fier,* în CL, XXI, nr. 1, 1976, p. 32.

BDD-A1354 © 1992-1993 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.169 (2026-11-07 03:06:39 UTC)

3.8. *z* > *s:* nfam *Pismaş* faţă de *Pizmaş* (*Tel. TM* 450); nfam *Serendan* (*Tel. TM* 454) presupune un **Zerindan* (< *Zerind* AR); nfam *Tăslăoanu* (DNFR 445, *Tel. TM* 375) faţă de *Tăzlăoanu, Tăzlăuanu* (DNFR 446) (< *Tazlău* NT, BC); nfam *Visman* (*Tel. TM* 574) presupune un **Vizman* (< *Vizma* TM) etc.

3.9. Aşa după cum o consoană, o dată ce a devenit sonoră, îşi poate extinde fonia şi asupra altor consoane surde din cuvîntul respectiv, tot aşa afonizarea se poate realiza în cazul a două consoane în contact sau se poate propaga asupra tuturor consoanelor sonore ce alcătuiesc acel cuvînt. Iată cîteva exemple pentru fiecare caz:

3.9.1. Nfam *Homoştean* (*Tel. TM* 437) şi nfam *Hămuştie* de la Lugoj, sec. XVIII [28], provin de la *Homojdia* TM.

3.9.2. Nfam *Purtan* (*Tel. TM* 325) faţă de *Burtan* şi *Burdan* (*Tel. TM* 118) (< *Burda* BH), cu asurzirea a două consoane, şi nfam *Poptean* (*Tel. TM* 321), care presupune un **Bobdean* (< *Bobda* TM), cu afonizarea tuturor celor trei consoane din cuvîntul de bază.

4. Concluzionînd, putem afirma că, dacă cele mai multe fenomene de sonorizare şi afonizare a consoanelor din vorbirea curentă sau la nivelul graiurilor au puţine şanse de a se impune în limba standard, cenzurate fiind de lucrările normative, onomastica admite în corpusuri de nume proprii termeni care conservă asemenea fonetisme, adesea îndepărtate de cuvintele de bază pînă a nu mai fi recunoscute, deoarece numele propriu, ca marcă a individualului, a dobîndit, de-a lungul vremii, alte funcţii decît cea de comunicare.

SIGLE ŞI ABREVIERI

DNFR = Iorgu Iordan, *Dicţionar al numelor de familie româneşti,* Bucureşti, 1983.
DOR = N. A. Constantinescu, *Dicţionar onomastic românesc,* Bucureşti, 1963.
D.r. = „Drapelul roşu", Timişoara, I, 1943.
Drăganu, *Rom.* = Nicolae Drăganu, *Românii în veacurile IX–XIV pe baza toponimiei şi onomasticei,* Bucureşti, 1933.
DTB = Vasile Frăţilă, Viorica Goicu, Rodica Sufleţel, *Dicţionarul toponimic al Banatului,* Timişoara, [vol. I], (A–B), 1984; vol. II, C, 1986; vol. III, D–E, 1986; vol. IV, F–G, 1986; vol. V, H–L, 1987; vol. VI, M–N, 1989.
GN = *Graiul nostru.* Texte din toate părţile locuite de români publicate de I.–A. Candrea, Ov. Densusianu, Th. D. Sperantia, Bucureşti, vol. I, 1906; vol. II, 1908.
Iordan, *Top. rom.* = Iorgu Iordan, *Toponimia românească,* Bucureşti, 1963.
Pătruţ, *Nume* = Ioan Pătruţ, *Nume de persoane şi nume de locuri româneşti,* Bucureşti, 1984.
SO = *Studii de onomastică,* Cluj–Napoca, [I], 1976; II, 1981; III, 1982; IV, 1987; V, 1990.
Suciu = Coriolan Suciu, *Dicţionar istoric al localităţilor din Transilvania,* Bucureşti, vol. I, 1967; vol. II, 1968.

[28] [D. Teodori], *op. cit.,* p. 9.

BDD-A1354 © 1992-1993 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.169 (2026-11-07 03:06:39 UTC)

Tel. TM = *Lista abonaților la serviciul telefonic din municipiul Timișoara și județul Timiș*, Timișoara, 1982.

SONORISATIONS ET ASSOURDISSEMENTS CONSONANTIQUES DANS L'ONOMASTIQUE ROUMAINE

RÉSUMÉ

En analysant le reflet des changements phonétiques au niveau des noms de personne et des noms de lieu, l'auteur constate que l'éventail de leur manifestations est plus large qu'au niveau des appellatifs, parce que, dans le premier cas, la pression des normes (littéraire et dialectale) est plus faible ou même inexistante. En vertu de leur état juridique particulier, les noms de personne ne peuvent pas être normalisés: c'est pourquoi ils reflètent non seulement des variantes socio-linguistiques diatopiques, mais aussi des variantes idiolectales, individuelles. Quant aux noms de localités la pression de la norme littéraire a été jusqu'à présent très faible ou même absente du point de vue phonétique. Le matériel onomastique est donc édifiant sur les possibilités de créations linguistiques existentes à l'intérieur d'un système donné et sur la grille de sélection qui fonctionne au niveau des communautés linguistiques plus ou moins grandes. La socialisation des accidents phonétiques est plus ample dans le domaine des noms propres que dans celui du lexique commun – ce qui constitue l'une des différences essentielles entre ces deux divisions de la langue.

Belinț, jud. Timiș

BDD-A1354 © 1992-1993 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.169 (2026-11-07 03:06:39 UTC)